Anul al 61-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. ~~263~~ Luni 25 Septembrie 1944
10 Pagini

„ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2506 pe 12 luni
CAPITALA
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITAŢI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR 6 luni 600 lei 12 luni 1000 lei
U. COPIILOR 6 L. 460 lei-12 L. 900. RADIO U. 6 L. 650 lei - 12 L. 1000. Z. ŞTIINŢELOR 6 L. 600-12 L. 1000 lei, VESELIA 6 L. 450-12 L. 800 lei FR. SUFLET 6 L. 320-12 L. 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

„DOMNUL VICE-PREŞEDINTE AL CONSILIULUI DE MINIŞTRI"

de I. LUGOSIANU

Acest om mic, care a ţinut cu orice preţ să fie un om mare, va rămânea, în trista istorie românească a acestor ani, cu eticheta unui diminutiv: „Ică", nume de comedie, într'o vreme de dramă.

In el n'au fost mari decât duplicitatea, ambiţia, vanitatea, diletantismul, voinţa de risipă. Ideile i-au fost mărunte, concepţiile greşite, sentimentele meschine, patriotismul retoric, atitudinile teatrale, faptele lipsite de probitate şi de curaj.

Inzestrat cu un bagaj intelectual sumar şi expert în arta specific totalitară de a face bronz din băşici de săpun, s'a ridicat la o situaţie surprinzătoare, posibilă numai în misterul şi arbitrarul unui regim de dictatură.

A isbutit să creeze unele miraje trecătoare la un popor de bună credinţă, unde cuvintele rostite cu tărie şi gesturile spectaculare, mai au încă uneori o putere de convingere mai mare decât faptele şi adevărurile. A reuşit mai ales să se impună în cercurile tenebroase ale patronajului şi ale „conducerii Statului", care-şi împărţiau prerogativele puterii, ca o valoare autentică, ca un om genial, omul viitorului, el care aparţine azi unui trecut atât de dureros şi de nedemn. In acest mediu nefast, nimeni n'a jucat mai bine ca el intriga feminină contra naivităţii masculine.

In mijlocul celor mai dramatice realităţi, el — şi ai lui — şi-au închipuit că pot rezolva cu vorbe şi cu gesturi problemele de existenţă ale Statului. O beţie de cuvinte neîntreruptă a ameţit ţara, timp de patru ani. Nici odată un gol mai total în cugetare şi o carenţă mai mare în acţiune n'a fost acoperită de vorbe mai multe şi mai solemne. Nu i-a fost nimănui posibil vreodată să desprindă vreo idee, vreo acţiune, vreun sistem politic din vorbăria interminabilă a acestui monoman al retoricei.

In timp ce ţara sângera, el vorbia. Impozitele erau apăsătoare, dânsul vorbia. Aprovizionarea insuficientă, vorbia. Se îngrămădeau insuccesele militare, vorbia.

Vorba lui era atât de preţioasă încât nu era îngăduit să se piardă nici cel mai mic cuvânt din osteneala verbală a d-lui „prim ministru". Stenografuł îl însoţia până şi la unele audienţe confidenţiale acordate miniştrilor noştri din străinătate.

Toată această gândire rară şi toate aceste expresii fericite erau destinate publicităţii şi menite să alcătuiască o operă monumentală, care să perpetueze amintirea nepieritoare a celui mai mare om de Stat român din toate timpurile.

Grandomania acestui demagog sui generis, care a guvernat aşa de puţin după părerea lui şi atât de mult pentru nefericirea noastră, a costat Statul român — sub forma publicităţii personale în ţară şi străinătate nenumărate miliarde, de care el va trebui să dea socoteala. Această vanitate îmbrăca uneori forme patologice: „Ică" afirma că e bun prieten al lui Hitler şi Ribbentrop. Le făcuse de atâtea ori cele mai utile sugestii de politică europeană, dar — din nefericire — nu fusese ascultat. Hitler i-a spus chiar într'o zi: „Ca şi d-ta sunt singur. Ca şi d-ta celibatar. Destinele noastre sunt identice: noi amândoi ne consacrăm exclusiv toate puterile pentru ţările noastre!" Ce onoare pentru România!

„Ică" ştia tot, gândia tot, făcea tot. El dicta stenografilor legile ţării, dirija viaţa economică, punea în mişcare trenurile, veghia la siguranţa populaţiei. Nimic nu scăpa vigilenţei lui: Pregătia materialul documentar pentru negocierile de pace la conferinţe „confidenţiale" de câte o sută de persoane; crease cel mai vast institut de studii internaţionale din lume, unde chemase — fără să-i consulte, de cele mai multe ori — pe lângă câţiva juriştі cunoscuţi şi câteva duzini de devotaţi, cari posedau un stilograf.

Se socotea chiar mare strateg. El prevăzuse Stalingradul şi înfrângerea de pe Don. I-o spusese chiar lui Hitler, dar acesta nu-l ascultase.

Drept simbol al competenţei lui militare se făcuse singur, din cercetaş, căpitan. Un căpitan şi un mareşal: soarta României era în mâini sigure!

Această nestăvilită grandomanie a dus ţara pe marginea prăpastiei: „misiunea europeană", „cruciada antibolşevică", „războiul sfânt" sunt formulele inventate de el şi impuse ignoranţei celor neinformaţi şi disciplinei soldaţilor, care, în numele unor lozinci funeste, căzeau pentru gloria lui Hitler şi a celor doi Antoneşti,

In slujba acestei vanităţi fără limite, d. vice-preşedinte al Consiliului punea un diletantism a toate ştiutor şi — pentru captarea partizanilor — o risipă incalificabilă.

Intr'o zi se lăuda că la o recepţie — cu prilejul unei reuniuni la Viena — unde erau invitaţi şi „aliaţii" unguri, Goering i-a atras atenţia că el, care avea atâtea decoraţii maghiare, nu arborase decât ordinul românesc Mihai Viteazul. Pe argumente de acest fel, uşurinţa şi incompetenţa diplomatică a lui Mihai Antonescu întemeiau credinţa că vom redobândi Ardealul ocupat.

Cu aceiaşi condamnabilă şi costisitoare superficialitate, el s'a lăudat public, în numeroase împrejurări, cu proclamarea din partea României a caducităţii arbitrajului dela Viena.

Lumea va fi uimită când vălul secretului se va ridica de pe arhivele diplomatice şi se va constata cu câtă neseriozitate au fost tratate problemele vitale ale României.

Opinia publică va fi tot aşa de uimită când anchetele, care nu trebue să mai întârzie o singură zi, vor constata nebuneasca risipă a patronajului, eşit tot din imaginaţia lui fertilă şi răufăcătoare; a propagandei, care a aruncat cu amândouă mâinile, pe toate ferestrele, banii contribuabililor; a subvenţiilor de tot felul date celor în solda lui; a milioanelor de franci elveţieni trimise de el în Elveţia pentru salvarea aşaziselor noastre elite intelectuale.

Această risipă avea o explicaţie: măruntul dictator fascist era dublat de un demagog, care visa să-şi facă un partid şi spera să fie propriul lui succesor într'o Românie eliberată de fascism, prin victoria aliaţilor ?!

Duplicitatea înnăscută era caracterul fundamental al personajului, care a tronat atâta vreme în palatul din Piaţa Victoriei. El împingea până la superlativ această făţărnicie, pe care o socotea abilitate.

Se străduia să dovedească, verbal şi în scris, pe toate tonurile şi în toate limbile: „De ce luptăm, Warum kämpfen wir, Perchè lottiamo, etc. ? — legitimitatea luptei contra Aliaţilor. El rechema fără crutare pe miniştrii noştri din străinătate, care aveau curajul să-şi exprime neliniştea în privinţa aventurii Antoneştilor în Rusia şi oploşia în posturi diplomatice importante pe protejaţii români ai lui Hitler. Dar tot el trimetea agenţii lui personali cu zecile în capitalele neutre spre a face sondaje şi sugestii, informând pe Aliaţi că el nu crede în victoria germană şi asigurându-i că tot el este omul situaţiei în viitor.

Timp de luni îndelungate a căutat să-şi stabilească alibiuri făcând aluzii publice la victoria aliaţilor şi trimiţând dosare în acelaşi sens oamenilor politici. Dar exact în acelaş timp surâdea cu platitudine lui Killinger şi-i executa ordinele cu punctualitate.

Tot el studia cu Guido Landra organizarea statului corporativ român, dar exprima reprezentanţilor opoziţiei sentimentele lui democratice. Trimetea felicitări de ziua onomastică şi de sărbători adversarilor notorii ai regimului, dar îi urmărea prin agenţii lui de siguranţă.

Executa ca un subofiţer ordinele Mareşalului, dar îşi declina sistematic răspunderea pentru toate greşelile şi crimele regimului: ele erau opera mareşalului. Incercase să-l împiedice, dar nu isbutise.

Niciodată acest om nu a avut curajul elementar de a-şi da demisia punând capăt acestui dublu joc grosolan, din ultimul timp, căci în primii ani credinţa lui în Hitler a fost totală. L-au împiedicat vanitatea, setea de putere sau convingerea ? Rezultatul practic este acelaş.

Răspunderea lui politică este imensă.

Intr'adevăr, în timp ce mareşalul — între un abuz şi o crimă — cita pe naţiune directoare de şcoli de menaj şi dispunea înfiinţarea de cursuri de potcovărie la sate, Mihai Antonescu a condus de fapt politica internă şi externă a ţării. El a montat toată acea nefastă campanie de ură contra Uniunii Sovietice şi a rupt — cu motivări redactate de propria lui mână — relaţiunile cu Anglia şi Statele-Unite. El a inventat misiunea europeană, cruciada, războiul sfânt, care au nimicit floarea tineretului românesc şi a dat România înapoi cu o jumătate de secol.

El a inventat patronajul, cu exacţiunile şi cu scandalurile lui; el a risipit miliardele contribuabililor şi a dat destinaţie miliardelor stoarse dela Centrala Evreilor; el a aruncat dezordinea în toată conducerea politică şi administrativă a Statului; el a acoperit imensele nereguli şi fructuoasele „afaceri" ale unui anturaj lacom şi fără scrupule; el a confundat mereu patrimoniul public cu avutul lui personal.

Cine a făcut mai mult rău ţării : El sau Mareşalul? Nu se va şti niciodată. Ca braţele unite ale unei foarfeci, amândoi au tăiat deopotrivă de vinovaţi — firul istoriei unei naţiuni, pe care au dus-o la catastrofă.

Poporul român i-a condamnat de mult şi fără apel pe amândoi. El aşteaptă azi ca justiţia să-i condamne, fără întârziere şi fără cruţare.

AUDIENŢE LA M. S. REGELE

COMUNICAT Nr. 3

Mareşalul Curţii Regale comunică următoarele:

MAJESTATEA SA REGELE a primit în audienţă de lucru în cursul săptămânii dela 18—23 Septembrie 1944 pe domnii:

General de corp de armată adjutant Sănătescu Constantin, preşedintele consiliului de miniştri.

Iuliu Maniu, ministru secretar de stat, care apoi a fost reţinut la dejun.

Constantin I. C. Brătianu, ministru secretar de stat.

Lucreţiu Pătrăşcanu, ministru secretar de stat, care apoi a fost reţinut la dejun.

Medic general de divizie dr. Marinescu Nicolae, ministru secretar de stat la departamentul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale.

General de divizie Potopeanu Gheorghe, ministru secretar de stat la economia naţională şi finanţe.

Grigore Niculescu-Buzeşti, ministru secretar de stat la departamentul afacerilor străine

General de corp de armată Aldea Aurel, ministru secretar de stat la departamentul afacerilor interne.

General de corp de armată Racoviţă Mihail, ministru secretar de stat la departamentul război.

General de corp de armată Boiţeanu Ion, ministru secretar de stat la departamentul culturii naţionale şi al cultelor.

Dimitrie D. Negel, ministru secretar de stat la departamentul agriculturii şi domeniilor.

Aurelin Căpăţână, ministru secretar de stat la departamentul Justiţiei.

General de corp de armată adjutant Mihail Gheorghe, şeful marelui stat major.

Vice-amiral Gheorghiu Alexandru, subsecretar de stat la departamentul războiului pentru Inzestrarea armatei şi producţiei de război.

Vice-amiral Georgescu Ioan, subsecretar de stat la departamentul războiului pentru marină.

General Gheorghiu Ermil, subsecretar de stat la departamentul războiului pentru aviaţie.

Constantin Vişoianu, ministru plenipotenţiar.

General de brigadă Anton Constantin, inspector general al jandarmeriei.

Colonel magistrat Ionescu Radu, director general al poliţiilor.

Colonel Cristea Nicolae, prefect al poliţiei Capitalei.

Dr. Alexandru Şafran, şef rabin al comunităţilor evreeşti din România.

Comandamentele corpurilor teritoriale şi trupa citate prin ordin de zi pe armată

D. general Racoviţă Mihail, ministru de război, a dat următorul ordin de zi pe armată:

In operaţiunile de curăţire a teritoriului de trupele germane — între 24 August şi 1 Septembrie 1944 — Comandamentele Corpurilor Teritoriale şi trupele din subordinele lor au dovedit înalte virtuţi ostăşeşti: iniţiativă, îndrăsneală, spirit de sacrificiu şi credinţă faţă de Tron şi Ţară.

Luptând contra unor forţe numeroase şi bine dotate, trupele noastre depe teritoriu, acţionând prin surprindere şi cu hotărire, au reuşit prin acţiuni duse zi şi noapte să înfrângă rând pe rând toate rezistenţele inamice, capturând o bogată pradă de război şi eliberând ţara de toate unităţile şi formaţiile germane.

Pentru conducerea hotărită şi pentru bravura de care au dat dovadă Comandamentele Corpurilor Teritoriale şi trupele din subordinele lor, se aduce prin ordin de zi pe Armată.

In faţa eroilor căzuţi, ne închinăm cu recunoştinţă şi reculegere, jertfa lor rămânând exemplu de înalt patriotism, în drumul către izbânda finală.

TRUPELE ROMÂNE ŞI SOVIETICE AU DEPĂŞIT FRONTIERA MAGHIARĂ

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 23 SEPTEMBRIE 1944

In centrul Transilvaniei, activitate de luptă sporită.
In Vestul Transilvaniei, trupele române în legătură cu cele sovietice, aflate în înaintare la Vest de Arad, au depăşit frontiera maghiară.

SITUAŢIA OPERAŢIUNILOR DIN ARDEAL

Asupra mersului operaţiilor din Transilvania se mai pot da următoarele amănunte:

Pe Mureşul superior, trupele sovietice şi române, învingând greutăţile terenului de munte apărat pas cu pas de inamic, fac continue progrese la vest de Toplita către ţara Năsăudului.

In regiunea Tg. Mureş, puternic apărată de inamic, s'au realizat importante câştiguri de teren de către trupele române în strânsă colaborare cu cele sovietice.

Pe Mureşul mijlociu, mari unităţi de infanterie române continuă să ducă lupte grele pentru lărgirea capetelor de pod, stabilite la nord de râu. Contraatacurile date de importante forţe germane şi ungare, sprijinite de multă artilerie şi brandturi, au fost respinse cu mari pierderi pentru inamic.

In zona Turda, forţe blindate de infanterie sovietice, în legătură cu trupe române de infanterie, înaintează către Cluj dând lupte înverşunate cu inamicul care opune o dârză rezistenţă.

La vest de Crişul Negru se continuă luptele în zona Beiuş care a fost reocupat de către vânătorii de munte români.

Pe Crişul Alb, forţe române şi sovietice, în ofensivă spre vest, au ajuns pe linia Sepreuş-Chişineul Criş-Nadab-Simandul-Sf. Ana.

Pe valea inferioară a Mureşului, trupele sovietice în colaborare cu cele române, înaintând spre vest, au ocupat Aradul pe care l-au depăşit cu mult.

In regiunea Timişoara se continuă înaintarea către vest.

Aviaţia română de bombardament şi asalt a atacat aglomerări inamice de tancuri şi autovehicule, poziţii de artilerie şi rezerve în zona dela nord de Turda şi Cluj, cu bune rezultate.

O CRIMĂ ODIOASĂ

Am publicat în numărul nostru de ieri strigătul disperat al nefericiţilor părinţi ai căror fii au fost trimişi în mod silit în Germania pentru a fi înrolaţi în armata hitleristă şi a lupta pe diferite fronturi pentru cauza lui Hitler.

Peste o mie de tineri cu pregătire deosebită, dacă nu mai mulţi, au fost zmulşi din patrie şi condamnaţi să-şi verse sângele pentru o cauză care nu era a lor, pentru ambiţia nefastă a unui om de care nimic nu-i lega, împotriva voinţei lor şi fără consimţământul părinţilor lor.

O asemenea crimă — fiindcă nu merită alt calificativ — nu poate rămâne nepedepsită. Tinerii români nu sunt mercenarii lui Hitler şi aceĭ cari au crezut că slugărnicia lor faţă de dictatorul Germaniei le da dreptul să dispue de vieţi româneşti ca de proprietatea lor, trebue traşi la răspundere ca criminali de război.

Dar până ce această justiţie va fi făcută, unim apelul nostru stăruitor cu acela al nefericiţilor părinţi pentru ca cei în drept să ia urgente măsuri pentru salvarea cât mai este timp a tinerilor români înrolaţi în armata hitleristă din ordin. Jurământul pe care aceşti tineri au fost siliţi să-l depue faţă de Hitler nu are nicio valoare morală, fiindcă el le-a fost impus după ce au fost mistificaţi cu tot felul de promisiuni mincinoase. Trebue neapărat să se găsească mijlocul ca toţi aceşti tineri să fie repatriaţi şi să înceteze astfel oroarea ca sânge românesc să mai curgă pentru Hitler.

Şi, repetăm cu insistenţă, vinovaţii pentru această nelegiuire să fie imediat traşi la răspundere şi sancţionaţi cu toată asprimea pe care o merită.

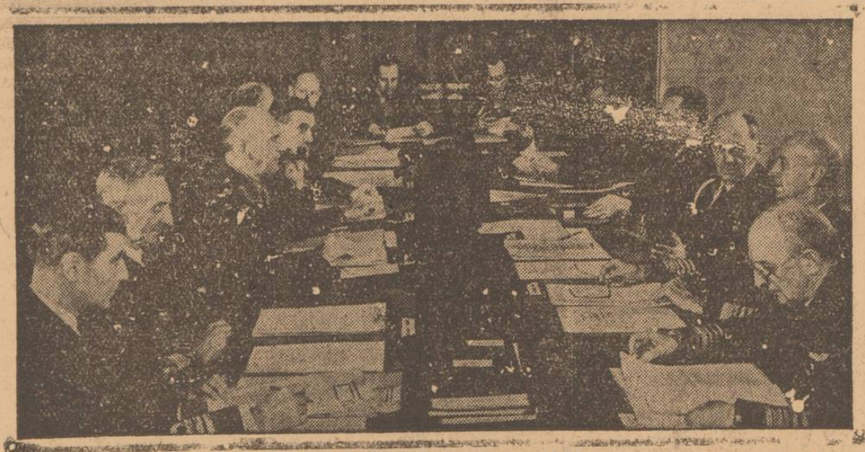

Cei mai importanţi ofiţeri superiori ai forţelor armate engleze şi americane împreună cu experţii lor, întruniţi în reuniunea lor săptămânală pentru coordonarea efortului de război al celor două naţiuni

FORŢELE SOVIETICE AU OCUPAT CAPITALA ESTONIEI

Moscova, 23 (Rador). — Un ordin de zi, dat de mareşalul Stalin, către mareşalul Uniunii Sovietice Govorov, anunţă :

Astăzi, 22 Septembrie, trupele depe frontul Leningradului, în urma unei ofensive năvalnice, au cucerit în lupte înverşunate oraşul Tallinn (Reval), capitala republicii socialiste sovietice a Estoniei, importantă bază navală şi mare port la Marea Baltică.

După ce enumără unităţile şi comandanţii lor, care s'au distins în aceste lupte, ordinul de zi continuă :

Pentru a sărbători victoria câştigată, formaţiunile şi unităţile ce s'au distins în mod special în luptă pentru ocuparea oraşului Tallinn vor fi recomandate să primească numele „Tallinn" şi pentru a fi decorate.

Astăzi, 22 Septembrie, la ora 11 şi jumătate noaptea, capitala Patriei noastre, Moscova, în numele Patriei, va saluta vitezele trupe de pe frontul Leningrad, inclusiv corpul estonian de sub comanda generalului-locotenent Pern, care au cucerit capitala Estoniei Sovietice, oraşul Tallinn, prin trageraa 24 de salve de artilerie cu 324 tunuri.

Pentru strălucitele acţiuni de luptă, mulţumesc trupelor de sub comanda d-voastră, care au participat la lupta pentru eliberarea oraşului Tallinn.

Glorie eternă eroilor care au căzut în luptă pentru libertatea şi independenţa Patriei noastre !

Moarte cotropitorilor germani !

Semnat : comandant suprem, mareşal al Uniunii Sovietice, Stalin.

◆

Londra, 23 (Rador). — *Colonelul Alfred von Olberg, redactorul militar al agenţiei germane „Transocean', anunţă Vineri noaptea:*

„Inaltul comandament german evacuează Estonia de nord, având în vedere situaţia creiată în urma semnării armistiţiului rusofinlandez. De acum nu mai este nevoe să fie protejat flancul de sud al Finlandei".

PACEA IMPUSĂ GERMANILOR VA FI ASPRĂ

New York, 23 (Rador). — *In cercurile din Washington devine din ce în ce mai fermă convingerea că pacea impusă germanilor va fi aspră şi de natură a face să înţeleagă poporul german, că nu poate să declare război lumii fără să sufere consecinţele distrugerilor pe cari le-a provocat.*

Confirmarea acestei impresii se găseşte în declaraţia secretarului de stat, Cordel Hull, că mulţi germani vor fi executaţi după război pentru omoruri, precum şi în altă declaraţie a acestui ministru cu privire la propunerea supusă de ambasadorul Poloniei la Washington, d. Jean Ciechanowsky, la conferinţa UNRRA, relativă la pedepsirea Germaniei pentru continuarea politicei de devastare.

D. Cordell Hull a spus în această privinţă că asemenea avertismente privind distrugerea propietăţilor „sunt perfect corecte".

Se declară că directive, precedând armistiţiul, au fost trimise generalului Eisenhower, prin care acesta este autorizat să tragă în mod sever pe criminalii naziştі, insistându-se asupra nevoii de a se menţine ordinea în spatele liniilor, în timp ce războiul împotriva Reichului continuă.

Directivele pentru perioada de după armistiţiu sunt redactate în momentul de faţă de Statele Unite şi Marea Britanie, pe baza deciziilor dela Quebec. Ele vor asigura cel mai strict control posibil asupra industriei germane şi înlăturarea fără milă a elementelor de partid naziste. Naziştii vor fi trataţi, — pentru a se întrebuinţa o expresie curentă la Washington, — „în mod drept", ceeace însemnează că se vor întrebuinţa faţă de ei severitatea.

Preşedintele Roosevelt

e satisfăcut de rezultatele conferinţei pentru securitatea universală

Londra 23 (Rador). — Corespondentul din Washington al ziarului „Times" transmite că preşedintele Roosevelt a declarat ziariştilor că este satisfăcut cu progresele realizate la conferinţa pentru securitatea universală dela Dumbarton Oaks.

El a subliniat că un acord în proporţie de 90 la sută ar reprezenta „un rezultat foarte bun".

Preşedintele Roosevelt, referindu-se la situaţia Chinei, a declarat că ea nu este câtuşi de puţin satisfăcătoare, făcând rezerva că vorbeşte privind lucrurile în primul rând din punct de vedere militar.

El a adăugat totuşi că personalităţile oficiale americane lucrează în strânsă legătură cu mareşalul Ciang Kai Shek şi progresează, sub raportul rapidităţii, atât cât pot.

Şi preşedintele Roosevelt a încheiat astfel: „Lumea civilizată nu poate exista decât numai printr'o asociaţie în vederea păcii şi binelui comun. Lumea a fost adusă într'un cerc din ce în ce mai redus de relaţii geografice. Suntem angajaţi într'o mare misiune şi anume să ajungem la pacea mondială prin victorie şi la menţinerea acestei păci printr'o asociere cu alţii".

Parlamentul finlandez

a ratificat convenţia de armistiţiu

New-York, 23 (Rador). — *Corespondenţi agenţiei „Reuter" transmite :*

Postul de radio finlandez a anunţat că Parlamentul finlandez a adoptat în unanimitate proectul de lege prin care se ratifică convenţia de armistiţiu sovieto-finlandeză.

◆

Londra, 23 (Radio)). — Postul de radio finlandez a anunţat Sâmbătă că, în conformitate cu convenţia de armistiţiu, armata finlandeză a început să se retragă Joi pe frontiera naţională din 1940. Ea va desăvârşi această retragere până Duminică dimineaţă

Postul de radio a adăugat : „Se află că aproximativ 50 vase finlandeze au fost capturate de germani în porturile norvegiene".